

A szegedi üzemek dolgozói megértették Rákosi elvtárs útmutatását Felvették a harcot a munkaverseny kampányszerűsége ellen

A jó felvilágosító munka és a dolgozók egyre fokozódó öntudatának eredménye az, hogy a munkaverseny, a magasabb termelési százalékok eléréséért vívott harc, ma már kezd elveszteni üzemünkben kampányszerűségét és a dolgozók teljesítményüket nemcsak egy-egy keltűzött napra, vagy határidőre fokozzák, hanem termelésüket állandóan emelik. Ma már minden dolgozó elsőrendű feladatának tekinti, hogy az egyes műszakokban elért magasabb termésátlagot továbbra is tartsa és fokozza.

Hogy ez így van, ezt bizonyítja a szegedi üzemek mindig felfelé ívelő termelési grafikonja, ami természetesen a dolgozók mindig magasabb és magasabb teljesítményének eredménye.

Hosszan sorolhatjuk azoknak a dolgozóknak a neveit, akik a termelés csatájában élen járnak és most, az Októberi Szocialista Forradalom évfordulója után is megtartják, sőt fokozzák termelésüket.

Szegedi Kender

Itt dolgozik Bódi Szilveszterné, aki vállalta, hogy november hetedikére 26 nappal előzi meg ezévi tervét. Ő ezt a vállalatát magasán túlteljesítette, mert november 11-én már a jövő év március 17-i tervét is befejezte. De Tóth Erzsébet még 8-t is megelőzte. November hetedikü vállálása az volt, hogy a nagy napra a jövő év első felének tervét teljesíti és most már az 1951 július 27-i tervénél tart. Vagy nézzük meg Táborosi Péter teljesítményét, aki november 7-re előbbi 100 százalékos teljesítményére öt százalékokat vállalt. Szorgalmas munkával azonban elérte a 149 százalékos teljesítményt, ami azóta is tovább teljese.

Pick Szalámigyár

A Szalámigyár dolgozói is keményen kívessék részüket a tervteljesítésből. Az öt teljesítményük is mindig felfelé ível. Itt is csak néhányat emlíünk meg azok közül, akik az ötvenes, terv sikeres megvalósításáért érdeklődve lelkesen veszik ki részüket a munkából.

Hárs Ferencnek a teljesítménye november hetedikére 132 százalék volt, azóta nemcsak megtartotta, hanem fokozta is teljesítményét, mert most már 171 százalékot teljesít. Forró Antal sem akar lemaradni mögötte. Egy hét alatt 135 százalékról 171 százalékra emelte teljesítményét. Az öt példájukat követi Lacik Imre, Katona Ferenc és még sokan mások, akiknek jó munkájának eredménye az, hogy az

üzem teljesítménye, ami november hetedikén 112 százalék volt, ezidig 127 százalékra emelkedett.

Falemezgyár

November hetedikén kapott sztahanovista oklevelet Dura József falemezgyári dolgozó. Ekkor még a teljesítménye 180 százalék volt. A sztahanovista cím nagy kitüntetés és Dura József ezt a kitüntetést úgy hálálja meg népi demokráciának, hogy teljesítményét azóta 220 százalékra emelte.

Sokan követték itt is példáját. Többek között Harkai Józsefné 135 százalékokat teljesített és ezt azóta is tartja. A „Zrínyi Ilona” brigád november 7-re azt vállalta, hogy teljesítményüket 100-ról 106 százalékra emelik, ők azonban 139 százalékokat teljesítettek és a brigád azóta is ennyit teljesít. Az üzem átlagteljesítménye egy hét alatt egy százalékkal emelkedett.

Textilkombinát

A dolgozók nemcsak a magasabb termelési százalékokkal segítik elő népi demokráciánk fejlődését, hanem az anyagtakarékossággal is. Ezt tartotta szem előtt Balogh Ferencné, aki vállalta, november hetedikére, hogy 110 dekagramm gyapothulladékot 80-ra csökkentti. Baloghné még ezt is tudta csökkenteni 70-re és ezt azóta is tartja. Szerencsik Erzsébet eddig 39 darab hibás csévért gyártott. Vállalta, hogy a hibás csévék számát 30-ra csökkenti. Ezt a vállalatát túlteljesítette, amennyiben általában nincs 27-nél több hibás csévéje.

DÉMA Cipőgyár

A cipőgyár dolgozói is egyre fokozzák teljesítményüket. Náluk se kampányszerű már a munkaverseny és a magasabb termelési átlag elérése. Dobos Mária például november hetedikére 136-ról 151 százalékra emelte teljesítményét. Abonyi József 139-ről 146-ra, Farkas Józsefné 136-ról 170-re. De jelentős emelkedést értek el Forgó Pál, Szöllősi Sándor és még sokan mások. Mészáros István teljesítményét 121-ről 129-re emelte, az anyagkihasználásánál pedig 80.06 százalékát 81.08-ra emelte.

Itt is a dolgozók munkalendületének köszönhető, hogy az üzemi átlag november hetedikére 98.37 százalékról 101.20 százalékra emelkedett.

Magyar Kender

A Magyar Kender sokszáz dolgozója is minden igyekezetével azon dolgozik, hogy tervüket minél előbb teljesítsék. Az üzem sokszáz dolgozója közül élen járnak a termelésben, tervteljesítésben Dömösi Mária, aki november hetedikére 155 százalékokat teljesített, most pedig már 184 százaléknál tart. A csernázóban Hódi Júlia a Szocialista Forradalom évfordulója óta öt százalékkal emelte teljesítményét. Dobák Pálné pedig tovább tartja a november hetedikén teljesített 165 százalékat.

Első Szegedi Cipőgyár

Üzemrészenként is ki lehet mutatni az eredményt. Egyes üzemrészek megtartották november hetedikü teljesítményüket, de vannak olyan üzemrészek is, amelyek azóta fokozták. A kikészítőben például két százalékkal emelkedett november hetedikére a teljesítmény. A tűzőosztályon öt százalékkal, a gépteremben szintén öt százalékkal.

Ehhez az eredményhez nagyban hozzájárult egyes dolgozók kiemelkedő teljesítménye is. A kikészítőben például Zsurkán Józsefné 135 százalékról 154-re fokozta termelékenységét. A tűzőosztályon Tóth Imréné 168-ról 171 százalékra, a gépteremben Udvarhelyi János 178-ról 199 százalékra. De az üzem legtöbb dolgozójánál tapasztalható több vagy kevesebb emelkedés. Így érték el, hogy a száz százalékos november hetedikü teljesítést ma már két százalékkal meghaladták.

★

Bizonyítják ezek a tények, hogy a szegedi üzemek dolgozói megértették Rákosi elvtárs útmutatását, felvették a küzdelmet a munkaverseny kampányszerűsége ellen, s igyekeznek állandóan jól forgatni azt a fegyvert, amit a szocialista munkaverseny jelent.

(m. i.)

Fokozzuk harcunkat a selejt ellen — a jobb minőségért

(k. b.) A normarendezés népgazdaságunk hatalmas győzelme volt. Általában felszámolta fejlődésünk gátlóit: a régi, elavult normákat és újabb nagy távlatokat nyitott meg előttünk. A sok haszna és előnye mellett nem lebecsülendő az a hatása sem, amelyet a munkafegyelemre, a termelés megjavítására gyakorolt. A normarendezés óta fokozott figyelmet fordítottak üzemünkben a lelkismeretes, pontos munkára, a minőségre s ezzel kapcsolatosan a selejt és hulladékok csökkentésére is. Ma már elmondhatjuk, hogy az új norma bevezetése óta nemcsak mennyiségileg emelkedett a termelés azáltal, hogy új normákat is megdöntötték, túlszárnyalták a dolgozók — hanem jelentősen megjavult a minőség is üzemünkben és jelentős sikerekről számolhatunk be a selejt- és hulladékok csökkentésében is.

Ezek az eredmények szorosan kapcsolódnak a munkaverseny kiélezéséhez, ahhoz a törekvéshez, mellyel dolgozaink legjobbjai a kiváló szovjet sztahanovisták példáját követik, valamint azokhoz a nagyszerű felajánlásokhoz, munkavállalásokhoz, melyek a koreai műszakhoz, Rákosi elvtárs kiszabadulásának tizvénes évfordulójához — és legutóbb november 7-hez kapcsolódtak. A szovjet példákot követő dolgozaink egyéni munkafelajánlásaiban egyre többször szerepel a hulladék csökkentése, a minőség megjavítása. Kántor Józsefné, a Textilkombinát főnöke például november 7-re komoly arányú hulladékok csökkentést ért el: 210 dekagrammról 150-re szorította azt le, Makra Anna gyűrűsítő pedig a régi 31 formahibás kopszát csökkentette le tizennyolcra.

A megjutalmazott dolgozók között is egyre többen találunk olyant, akiknek kitüntetésében elsőrendű szerepet játszott, hogy jóminőségű árut kevés selejttel, vagy anélkül termelt. Legutóbb például a Magyar Kenderben a termelésben élen járó dolgozók megjutalmazásánál ilyen indoklásokat olvashattunk: Halasi Lászlóné 400 forint jutalomban részesült 120 százalékos tervteljesítésért és azért, mert mindössze 0.8 százalékos hulladéka van. Turu Ferencnek, aki ugyancsak 400 forint jutalmat kapott, csupán fél százaléka volt a hulladéka — a 124 százalékos tervteljesítése mellett.

Más üzemekben is tapasztalhatjuk, hogy egyre több azoknak a dolgozóknak a száma, akik azzal tűnnek ki dolgozó társaik közül, hogy kiváló minőségű termelnek. Jóminőségű munkával válik ki például dolgozó társak közül Palásti János, a Magasépítési Vállalat segédmunkása, aki brigádjával együtt 99 százalékos minőségű munkát végzett a jóval több, mint százszázalékos mennyiségi teljesítés mellett.

A szegedi Jutafonógyárban kialakult versenynek is a fő célkitűzése a hulladék csökkentése. A verseny győztesei legutóbb jelentős jutalmazásban is részesültek üzemrészenként. Jutalmat kaptak például a következők: a fonódban Csányi Józsefné 300 forintot, mert 12 hetes átlagban csupán 17 kilógram hulladéka volt. A szövődében Márta Károlyné ugyancsak 300 forintot, mert a kétféle rendszerben dolgozók között neki volt a legkisebb hulladéka, átlagosan 86 dekagram. De volt még emellett a nagyobb szegű jutalmazás mellett sok más, kisebb jutalom is.

Már ez a néhány példa is bizonyítja, hogy dolgozaink egyre jobban felismerik a hulladék- és selejt-csökkentés, a minőségi termelés jelentőségét. Jól alátámasztja ezt többek között Makra Gyuláné, a Szegedi Kender egyik új sztahanovistájának, a szakma legjobb dolgozójának kijelentése is:

„Igen nagy gondot kell fordítanunk a minőségre” — mondta, mikor munkájáról beszélt. — „Nálunk például a kézigérbenezőben, ahol több, mint húszan dolgozunk, elég csak egy pár dolgozó rossz, selejt-es munkája, s már a miénket is lerontja, de lerontja a többi üzemrészek munkáját is. Nem ér az a magas százalék semmit, ha mellett nem jó a minőség, ha sok a hulladék, vagy a selejt.”

A minőségi termelés jelentőségének felismerésében nagyban segítette dolgozóinkat a Szovjetunió példája. A Szovjetunió tapasztalataiból minden dolgozó világosan láthatja, hogy a népgazdaság erősítésé-

senek, s általában a termelőmunkának egyik döntő, alapvető kérdése a minőségi termelés. A szovjet dolgozók egyre szebb eredményeket érnek el ezen a területen és követendő példaként állnak itt is dolgozóink előtt. Ezeknek a példának megismerése nyomán — hasonlóképpen Sztáhnov, Vorosin és Korablev ková-mozgalmához — tovább fejlődnek dolgozaink és újabb, még jobb eredményeket érnek el a termelési frontján, ebben az esetben a minőségi munka területén.

A jó minőség valóban termelésünk egyik döntő alapja. Itt kell megemlíteni, hogy a 200 százalékos, ha rossz minőségű árut gyárt, nem használ, hanem kárt okoz vele, akár öntudatlanul teszi, akár pedig tudatosan; arra a bérbeszélő álláspontra helyezkedve, hogy „mit érdekel engem, ha használatlan is az áru, vagy magas az önköltség, fő az, hogy én sokat keressek”. Aki így gondolkodik, az az ellenséget segíti, vagy maga is ellenség.

Rákosi elvtárs azt mondta többek között a Központi Vezetőség legutóbbi ülésén: „...A küzdelem az anyagpoecskolás, a selejt, a felesleges rakárkészletek s a pazarlás szeg más formája ellen, csak most kezdődik valójában.”

Nálunk is így van ez. Csongrád megyében, Dicskedhetünk ugyan eredményekkel a minőségi termelés, a takarékoság területén, de ezek az eredmények még egyáltalán nem kielégítőek. Éppen ezért, most, november 7-e után, amikor elkényyveljük, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára kibontakozott munkafelajánlási mozgalom során jelentős sikereket értünk el a selejt- és hulladék elleni harcban is, nekünk is újabb, még nagyobb harcra kell lendülni a minőségi termelés minél jobb megvalósítása érdekében. Tovább kell fejleszteni az eddig elért eredményeket, mind agitációs, mind pedig szervezési vonalon. A népművelőmunkába szervesen építsük bele a selejt- és hulladék elleni agitációt. Népművelőink mutassanak rá a minőségi termelés nagy jelentőségére, magyarázzák meg, hogy a többletermelés csak úgy erősíti népgazdaságunkat, ha nem megy a minőség rovására, nem emelkedik a hulladék és a selejt. A versenyszervezésnél is legyen ez az egyik főszempont. A hosszútávú versenyverszervezésben gyakran szerepel a minőségi felajánlás, de a tapasztalat azt mutatja, ha vezetjük is a szerződés alapján a felajánlások mennyiségi teljesítését, a minőség kiértékelése nagyon ritkán, vagy egyáltalán nem szerepel. Biztosítsunk nyilvánosságot a dolgozók minőségi ténen elért eredményeinek is. A versenytáblákon szerepeljenek az ilyenirányú kiértékelések és foglalkozzunk a faliújságokon, villámokon keresztül is behatóbban a selejt- és hulladék elleni harc eredményeivel — vagy hányosságaival. Újítsuk fel, vagy állítsuk fel újra a jól bevált „selejtasztal”-t, ahol szemléltetően megmutathatjuk a gondatlan termelés káros következményeit. Szervezzünk újabb minőségi brigádokat, töltsük ki és jutalmazzuk meg azokat a dolgozókat, akik a leg-szebb eredményeket érik el a minőségi termelés területén.

Ha mindezeket a munkákat a szervezetünk irányításával alaposan elvégezzük, méginkább szívvá válik a tömegszervezeteknek és vállalatvezetőségeknek a selejt- és hulladék elleni küzdelem s feltétlenül elérjük így a kívánt eredményeket. Újabb lendületet, újabb tartalma nyer a szocialista munkaverseny, tovább javul a termelés — a mennyiségi emelkedés mellett. Ez pedig végsőfokán azt eredményezi, hogy még jobban, még tovább javul dolgozaink életszínvonala, tovább erősödik népgazdaságunk. Népgazdaságunk erősödése segíti békeharcunkat is, még szilárdabb bástyává teszi hazánkat a nagy Szovjetunióhoz zette békétáborban. Tehát, ha dolgozaink még nagyobb gondot, még lelkiismeretesebben végzik munkájukat, akkor nagy lépést tesznek azon az úton, mely elénk, szabadságunk, békénk megvédéséhez, szocializmusunk építéséhez meggyorsításához vezet.

Varsóba utazott a Béke Hívei II. Világkongresszusára a szovjet, a kínai és a koreai küldöttség

Moszkva (TASzSz). November 12-én Moszkvából Varsóba utazott a Béke Hívei II. Világkongresszusára a szovjet küldöttség. A szovjet küldöttség tagjai sorában kiváló szovjet tudósok, írók, kiváló sztahanovisták, újtők és társadalmi tényezők foglalnak helyet.

Varsóba utazott Moszkvát át a Kínai Népköztársaság és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság küldöttsége is. Popivoda tábornok, a Békevilágkongresszus Állandó Bizottságának tagja, a jugoszláv békévédelmi harcok képviselője elutazott Varsóba.

ÜNNEPI BÉKEGYÜLÉST RENDEZ a szegedi egyetemi és főiskolai DISz

November 10-én kezdődött a nemzetközi diákhét és pénteken fejeződik be. Ezt a hetet a diákok világszerte a békeharc jegyében ünneplik, fokozott jótanulással. A nemzetközi diákhét kezdete a világ ifjúságának nagy napjára, a Demokratikus Ifjúsági Világzövetség megalakulásának ötödik évfordulójára esett. Így ezen a héten minden öntudatosan, becsületesen gondolkodó diák a DIVSz célkitűzéseinek megfelelően szorosan összekapcsolja napi munkáját a tanulást azzal a harcossal, amely a tanuló ifjúságunk és dolgozó parasztfiatalok tömegei is tanúsítanak.

A Szegedi Tudományegyetem és főiskola fiataljai is fokozott jótanulással veszik ki részüket a békeharcból, de ennek külső megnyilvánulását is akarják adni. Pénteken délután ezért ünnepi nagygyűlést rendeznek, hogy

hitet tegyenek a Szovjetunió által vezetett békétábor, a béke harcok megvédésének gondolata mellett. Az ünnepi békenagygyűlés pénteken délután 6 órakor kezdődik az Ady-téri egyetem nagy előadótermében. Ezen a nemzetközi diákszövetség kongresszusán résztvevő magyar küldöttség egyik tagja beszél majd a szegedi egyetemista és főiskolási fiataloknak.

A „Felszabadult föld” című új magyar film legérdekesebb jeleneteit forgatták Ócsán

A „Talpalatnyi föld” folytatásának, a „Felszabadult Föld” című most készülő új magyar játékfilm legérdekesebb jeleneteit forgatták az elmúlt napokban Ócsán, Gőz Józsa szülőfalujában. A filmnek azokat a részleteit készítették el, amelyek Gőz Józsa családjának és falujának felszabadítását, a szovjet hadsereg felszabadító harcát és a náci hordák menekülését mutatják be.

Hat szegedi iskolában napköziotthonos étkezdét állítanak fel

A Városi Tanács a Szülői Munkaközösség és hat szegedi iskola igazgatójának kérésére november 16-tól a Csongrádi-sugarúti és a Margit-utcai, a Mátyás-téri, a Tanítóképző, a Petőfi-telepi I-es számú általános iskola és a rókusai általános iskola napköziotthonában lévő gyermekek részére étkezdét létesít. A gyermekek szüleinek nagy megkönnyebbulést jelent majd ez az étkezde, mert nyugodtan végezhetik munkájukat és nem kell azon aggódniok, hogy gyermekeik hol ebédeljenek.

A Csongrádi-sugarúti iskolában 50, a Margit-utcai iskolában 30, a Mátyás-téri leányiskolában, a Pedagógiai Gimnáziumban és a Petőfi-telepi I-es számú általános iskolában 50—50 gyermek részére adnak ebédet. A rókusai általános iskolában eddig 25 szülő gyermeke jelentkezett étkezésre.

A bőséges és jó ebédet a Petőfi-telepi napköziotthonos központi konyha szállítja majd a gyermekeknek. Az iskolák Szülői Munkaközössége szántól-készít székelyföldi terjedő havonkénti ebédterítési összeget ajánlottak fel a gyermekek ebédeltetéséhez.